
Birgitte Stensgaard Madsen (LFST)

Fra: Lars Hjortshøj Nielsen <lhn@delacour.dk>
Sendt: 18. december 2017 19:31
Til: Mette Larsen (LFST); Birgitte Stensgaard Madsen (LFST); Direkte Betalinger (LFST)
Cc: 'cst@danskeadvokater.dk'; 'pbi@plesner.com'; 'cam@danskeadvokater.dk'; 'km@ret-raad.dk'; 'Kim Sommer Jensen'; Johnny H. Madsen
Emne: J.nr. 17-1121-000002 - Bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af landbrugsstøtteloven.
Vedhæftede filer: (D00000206) Dokument.PDF

Til Mette Larsen og Birgitte Stensgaard Madsen,

Jeg er blevet bekendt med det offentliggjorte udkast til forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteloven (Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen). Jeg førte den sag, der førte til Vestre Landsrets kendelse af 7. juli, og har i kraft heraf og i kraft af arbejde med landbrugs- og insolvensret en interesse i lovforslaget.

Lovforslaget er efter det foreliggende udsendt i høring til en række interesseorganisationer, offentlige institutioner og universiteter herunder blandt andet tilfældig opregnet: Danmarks Biavlerforening, Det Dyreetiske Råd, Danmarks Statistik, Energistyrelsen, Konkurrence- og Erhvervsstyrelsen, Natur- og Biovidenskabeligt fakultet samt Københavns- og Aarhus Universitet.

I betragtning af, at man med reglerne indfører et helt nyt pantsætningsinstitut i dansk ret med pante- og insolvensretlige konsekvenser, kan det undre, at man ikke har fundet anledning til at udsende forslaget i høring til de, reglerne har betydning for i det daglige virke, herunder de involverede finansielle institutioner og Danske Advokater, herunder Danske Insolvensadvokater og Danske Landbrugsadvokater, og at høringsfristen alene er på 7 dage.

Jeg har efter gennemgangen af udkastet til lovforslaget udarbejdet vedhæftede nyhedsbrev, hvor jeg knytter nogle bemærkninger til udkastet til lovforslaget, som måske kan være af interesse.

Med venlig hilsen

DELACOUR

Lars Hjortshøj Nielsen
Advokat (H)
Partner

lhn@delacour.dk
D +45 8732 7350
M +45 4059 6303

DELACOUR
Advokatpartnerselskab
Åboulevarden 13
DK-8000 Aarhus C

CVR-nr.: 33 365 365
T +45 7011 1122
F +45 7011 1133

This email has been scanned for email related threats and delivered safely by Mimecast.
For more information please visit <http://www.mimecast.com>

NYHEDSBREV

NYE LOVREGLER PÅ VEJ OM SIKRINGSAKT VED PANT I BETALINGSRETTIGHEDER

Miljø- og Fødevareministeriet sendte den 11. december nye regler om sikring af pantsætninger af betalingsrettigheder i høring. Reglerne findes i et forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven og kan læses på følgende link:

<http://lbst.dk/nyheder-og-presse/nyheder/nyhed/nyhed/landbrugsstyrelsen-vil-fortsat-registrere-pant-i-betalingsrettigheder/>.

Ved pantsætninger af aktiver er det nødvendigt at foretage forskellige skridt for at sikre beskyttelsen af pantet mod andre rettigheder over det pantsatte.

Som eksempler herpå kan nævnes, at pantsætninger af fast ejendom skal tinglyses i tingbogen for at opnå beskyttelse mod andre rettigheder. Pantsætninger af løsøre skal tinglyses i personbogen, og ved pantsætninger af simple fordringer skal debitor have meddelelse om overdragelsen og om, at betaling alene kan ske med frigørende virkning til panthaver. Kravene om iagttagelse af disse skridt (sikringsakter) har til formål at sikre omverdenen dokumentation for, hvornår et pant er etableret.

Ifølge de nye regler om pantsætning af betalingsrettigheder er sikringsakten meddelelse til miljø- og fødevareministeren, i praksis Landbrugsstyrelsen.

Reglerne tager sigte på at eliminere retsvirkningerne af Vestre Landsrets kendelse af 7. juli i år, hvor det blev fastslået, at tinglysning af underpant i betalingsrettigheder er den retlig relevante sikringsakt.

Baggrunden for de nye regler.

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen har tidligere svævet i den retsvildfarelse, at betalingsrettigheder var simple fordringer, og sikringsakten ved pantsætning af betalingsrettigheder derfor var meddelelse til Landbrugsstyrelsen om pantsætningen.

Ved en kendelse af 7. juli 2017 fastslog Vestre Landsret imidlertid, at betalingsrettigheder er et immaterielt formueaktiv og ikke en simpel fordring, og at tinglysning af underpant er den relevante sikringsakt. Kendelsen er udførlig omtalt i mit nyhedsbrev af 7. august 2017, der kan læses på

<http://dk.delacour.dk/nyheder/2017/august/pantsaetninger-af-eu-betalingsrettigheder-uden-retsvirkning/>

Vestre Landsrets kendelse om, at tinglysning af underpant efter reglerne om pantsætning af løsøre er den

relevante sikringsakt, havde den u hensigtsmæssige følge, at 5.175 pantsætninger af 521.717 betalingsrettigheder var uden retsbeskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer.

Med de nye regler ønsker Miljø- og Fødevarerministeriet derfor at etablere en retstilstand, der svarer til den, Landbrugsstyrelsen tidligere fejlagtig antog, var gældende. Dette er for så vidt prisværdigt og hensigtsmæssigt, idet alle berørte havde indrettet sig i tillid hertil, men ikke helt så ligetil.

Meddelelse til miljø- og fødevarerministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen) som sikringsakt.

Ifølge lovforslaget skal pant i betalingsrettigheder meddeles til miljø- og fødevarerministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Herudover skal pant i betalingsrettigheder, der skal fortrænge et andet pant i betalingsrettigheder, der ikke er givet meddelelse om til ministeren, selv være meddelt ministeren, og erhververen af pantet skal være i god tro.

Efter bemærkningerne til lovforslaget er det hensigten, at miljø- og fødevarerministeren vil henlægge kompetencen til at modtage meddelelser om pantsætninger af betalingsrettigheder til Landbrugsstyrelsen.

Vedtagelse af de nye regler vil medføre, at underpant i betalingsrettigheder ikke længere kan tinglyses, og lovændringen vil ifølge bemærkningerne til lovforslaget blive fuldt op med nærmere regler fra ministeren om

- grundlaget for meddelelse af pant i betalingsrettigheder,
- de nødvendige oplysninger til registrering af meddelelser,
- hvornår pant anses meddelt,
- pligt til at give meddelelse om ophørt pant,
- hvilken dokumentation, der skal ledsage begæringer om registrering af pant, der er tinglyst, og
- opkrævning af gebyr ved registrering af pant i betalingsrettigheder og fastsættelse af størrelsen heraf.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil Landbrugsstyrelsen udvikle et nyt IT-system, der skal anvendes ved administration af ordningen, og som skal sikre, at de berørte parter orienteres dels ved pantsætninger af dels ved køb og salg af betalingsrettigheder.

De registrerede oplysninger i IT-systemet skal efter bemærkningerne kunne tilgås af pantsætter og pant-haver. Det vil efter bemærkningerne ikke være muligt for offentligheden at tilgå IT-systemet, men ved henvendelse til Landbrugsstyrelsen vil det være muligt at få oplyst, om konkrete betalingsrettigheder er registreret som pantsatte. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en pantsætters kreditorer eller aftaleerhververe ved at kontakte Landbrugsstyrelsen skal kunne få oplyst, om pantsætters eller sælgers betalingsrettigheder er pantsatte og dermed om, om en efterfølgende pantsætning eller et efterfølgende salg skal respektere et allerede stiftet pant. Umiddelbart synes der at være lagt op til mindre transparens i og større besvær med adgangen til oplysninger om pantsætninger, end hvad der følger af tinglysnings-systemet. Der må forventes nærmere regler herom.

Sikringsakt med tilbagevirkende kraft.

Efter lovforslaget skal også meddelelser om pant i betalingsrettigheder, der er meddelt ministeren (vel i

praksis Landbrugsstyrelsen) inden Vestre Landsrets kendelse af 7. juli 2017 blev afsagt, medføre retsbeskyttelse af pantet mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, dog med respekt for tinglyst pant i betalingsrettighederne.

Lovforslaget indfører således ikke alene en sikringsakt i form af meddelelse til ministeren om pantsætning med virkning for fremtidige pantsætninger, men også med tilbagevirkende kraft, så tidligere afgivne meddelelser forud for 7. juni 2017 fører til retsbeskyttelse.

Panterettigheder i betalingsrettigheder, der er tinglyst efter tinglysningslovens § 47, bevarer dog efter lovforslaget beskyttelse mod aftaler og mod retsforfølgning i overensstemmelse med tinglysningsloven, indtil et tidspunkt, der fastsættes af ministeren. Varslet forventes at blive på 6 måneder. Retsbeskyttelsen af et tinglyst pant bortfalder herefter, medmindre pantet er meddelt ministeren indenfor den frist, ministeren forudsættes at fastsætte.

Der kan næppe forventes, at panthavere med tinglyst pant vil modtage meddelelse fra Landbrugsstyrelsen eller ministeren om, at de skal fremsende meddelelse om deres tinglyste pant til Landbrugsstyrelsen indenfor en bestemt frist, for at opretholde retsbeskyttelsen fremover. De må formentlig af egen drift sikre sig, at det sker.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Landbrugsstyrelsen frem til det tidspunkt, tinglyste betalingsrettigheder ophører med at have retskraft, vil være forpligtet til at efterse personbogen, når Landbrugsstyrelsen modtager meddelelse om pant i betalingsrettigheder for at kunne sikre, at pantet registreres med rette prioritet. Det fremgår ikke, at Landbrugsstyrelsen i disse tilfælde er forpligtet til at orientere den panthaver, der har tinglyst pant i betalingsrettigheder, og det fremgår ikke, at resultatet af en sådan undersøgelse i sig selv skal anses for en prioritetskabende meddelelse til Landbrugsstyrelsen om en pantsætning af betalingsrettigheder.

Omkostninger.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at det forventes, at det hidtil opkrævede gebyr for registrering af pantsætninger på kr. 575 forventes forhøjet til kr. 2.250 uafhængigt af, hvor mange betalingsrettigheder, der registreres pant i. Dette er trods forhøjelsen af gebyret fortsat lavere end den tinglysningsafgift, der typisk vil skulle betales ved tinglysning af pant i en landbrugsbedrifts betalingsrettigheder. Der skal næppe betales yderligere gebyr af pantsætninger, der allerede er meddelt Landbrugsstyrelsen forud for den 7. juli 2017.

Der vil efter lovforslaget ikke blive afkrævet særskilt gebyr for "aflysning" af pant.

Ved registrering af allerede tinglyste panterettigheder i det kommende IT-system opkræves der ikke gebyr. Det fremgår ikke, at betalte tinglysningsafgifter kan tilbagebetales.

Konsekvenser af lovforslaget og bemærkninger til dette.

Vedtages lovforslaget i den foreliggende form har det følgende overordnede konsekvenser:

1. Sikringsakten ved pantsætning af betalingsrettigheder vil fremover være meddelelse til miljø- og fødevareministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen),
2. Sikringsakten for pantsætninger, der er meddelt Landbrugsstyrelsen inden den 7. juli 2017, til-

lægges retsvirkning, dog med respekt for senere tinglyste pantsætninger af betalingsrettigheder.

3. Tinglyste pantsætninger af betalingsrettigheder indenfor en endnu ukendt frist skal meddeles miljø- og fødevarerministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen), for at retsbeskyttelsen af pantet opretholdes.

Panthavere, der opnår pant i betalingsrettigheder efter den 7. juli 2017, men forud for reglernes vedtagelse, bør for at være på den sikre side fortsat tinglyse underpant i betalingsrettighederne, og så sidenhen afgive meddelelse til Landbrugsstyrelsen.

I alle konkursboer, der omfatter landbrugsvirksomheder med betalingsrettigheder, og hvor konkursen er indtrådt forud for de nye reglers ikrafttræden, vil der med de nye regler opstå usikkerhed om retstilstanden.

Således må man spørge sig selv om, provenuet af betalingsrettigheder, der er solgt forud for de nye reglers ikrafttræden er et frit aktiv, der indgår i bomassen, eller om værdien af betalingsrettighederne skal tilfalde en panthaver, der forud for 7. juli 2017 har meddelt Landbrugsstyrelsen, at man havde et pant i betalingsrettighederne.

Såfremt konkursboet afsluttes, inden de nye regler træder i kraft, vil der være tale om et frit aktiv i boet, idet sikringsakten ifølge gældende ret da ikke er iagttaget.

Sluttes konkursboet derimod først efter, de nye regler træder i kraft, er retsstillingen måske den, at pantet i betalingsrettighederne vågner op igen, så provenuet fra et salg af betalingsrettighederne i stedet skal tilgå, den panthaver, der i sin tid anmeldte sit pant i betalingsrettighederne i tillid til, at dette var den korrekte sikringsakt efter at have læst Landbrugsstyrelsens vedledninger.

Denne omstændighed taler for, at panthavere, der har anmeldt deres pant i betalingsrettigheder til Landbrugsstyrelsen forud for den 7. juli 2017, anker en boopgørelse i forventning om, at retstilstanden ændres med tilbagevirkende kraft, inden boet endelig afsluttes.

Der er dog rejst spørgsmål ved, om en sådan regulering af retstilstanden med tilbagevirkende kraft i strid med den retsstilling domstolene har fastlagt, er i overensstemmelse med den grundlovssikrede tredeling af magten. Bemærkningerne til lovforslaget forholder sig ikke til spørgsmålene nævnt ovenfor.

Efter lovforslaget kræves der ikke meddelelse til Landbrugsstyrelsen for, at udlæg fra retsforfølgende kreditorer opnår prioritetsbeskyttelse. Tidspunktet for udlæggets foretagelse må herefter være afgørende for udlæggets prioritetsstilling. Panthavere, der indhenter oplysninger om registrerede pantsætninger eller giver meddelelse om pantsætningen til Landbrugsstyrelsen opnår derfor ingen sikkerhed for, at deres pant ikke må respektere udlæg i betalingsrettighederne.

Lovforslaget kommer i den foreliggende form - formentlig utilsigtet - til at regulere prioritetsstillingen mellem panthavere og aftaleerhververe, der indgår aftale om brug af betalingsrettigheder (midlertidig overdragelse). Sådanne midlertidige overdragelser af betalingsrettigheder forekommer i stort set alle forpagtningsforhold.

I disse situationer vil brugsretten til betalingsrettighederne efter almindelige tingsretlige regler alene nyde prioritet forud for pantsætningen af betalingsrettighederne, hvis brugsretten er aftalt forud for pantsætningen. Som en konsekvens af, at pantsætninger af betalingsrettigheder efter de nye regler skal meddeles til Landbrugsstyrelsen for at opnå prioritetsbeskyttelse, men brugsrettigheder ikke skal, vil de nye regler medføre, at brugsaftaler nu tillige opnår beskyttelse i forhold til pantsætningsaftaler, der indgås forud

for brugsaftalen, men først meddeles Landbrugsstyrelsen efter brugsaftalen er etableret. En forpagter vil naturligvis skulle være i god tro for at opnå prioritetsbeskyttelse i denne situation. Midlertidigt overdragelse af betalingsrettigheder i forpagtningsforhold vil altid blive registreret hos Landbrugsstyrelsen, idet dette er forudsætningen for, at forpagteren kan søge støtte på grundlag af betalingsrettighederne, men der er ikke knyttet nogen prioritetsvirkning her til.

Prioritetsstillingen mellem forskellige brugsrettigheder er ej heller reguleret af reglerne i lovforslaget. Og så her må tidsprioriteten samt god tro formentlig fortsat være afgørende for prioritetsstillingen.

Reglerne ændrer ikke ved den almindelig antagne retsstilling, hvorefter betalingsrettighederne og den støtte, der udbetales i kraft af disse, er to enkeltstående aktiver. Således vil en pantsætning af betalingsrettighederne fortsat ikke omfatte den støtte, der søges og udbetales på grundlag af betalingsrettighederne. Kravet på støtte kan således fortsat overdrages til såvel en erhverver som til en panthaver, på trods af, at betalingsrettighederne er pantsatte og helt uafhængig af, om pantsætningen er meddelt Landbrugsstyrelsen eller ej.

De nye regler forholder sig ikke til,, hvem der skal oppebære den støtte, et konkursbo får udbetalt, hvis konkursboet har ansøgt om støtten på grundlag af betalingsrettigheder, konkursboet er blevet ejer af. Ifølge en nyere afgørelse fra Skifteretten i Esbjerg indgår en sådan støtte ikke i panthaveregnskabet til fordel for ejendommens panthavere, og er formentlig et frit aktiv i konkursboet. Den pågældende afgørelse fra Skifteretten i Esbjerg er dog indbragt for Vestre Landsret.

Ikrafttræden.

Efter lovforslaget er reglerne forudsat at træde i kraft den 1. marts 2018.

Aarhus, den 18. december 2017

Lars Hjortshøj Nielsen

Miljø og Fødevareministeriet
Landbrugsstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V
Sendt til:
direktebetalinger@lfst.dk

18. december 2017
Sagsnr.: 10103
Sekretær Karina Bjergbæk
kb@stormadvokatfirma.dk
Direkte tlf.: 7879 9963

Hørings svar - lovforslag om ændring af landbrugsstøtteleven

Landbrugsstyrelsen har den 11. december 2017 fremsat lovforslag til ændring af landbrugsstøtteleven. Lovforslaget er udsendt i høring til en række høringsberettigede organisationer. Jeg ønsker at fremsætte følgende høringssvar, idet jeg anmoder om, at de fremsatte bemærkninger indgår i det videre arbejde med lovforslaget og dets udformning.

Lovforslaget vedrører sikringsakten ved pantsætning af betalingsrettigheder fra landbrugets Grundbetalingsordning. Lovforslaget skal, hvis indholdet bliver vedtaget, ændre landbrugsstøtteleven, således at meddelelse til Miljø- og fødevareministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen) fremadrettet bliver rette sikringsakt. Lovforslaget medfører endvidere, at betalingsrettigheder, hvori Landbrugsstyrelsen inden den 7. juli 2017 allerede har modtaget meddelelse om pantsætning, opnår beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, dog med respekt for betalingsrettigheder, der er tinglyste i personbogen efter den 7. juli 2017. Lovforslaget efterlader nogle grundlæggende spørgsmål og overvejelser, herunder om der kan lovgives med tilbagevirkende kraft, om administrativ lovgivning er tilladt og hvorvidt lovforslaget indeholder ekspropriation af konkursboers erhvervede ejendomsret.

Forhistorie om Grundbetalingsordningen og betalingsrettigheder

Grundbetalingsordningen, der afløste enkeltbetalingsordningen den 1. januar 2015, er den nuværende støtteordning til landbrugere. Grundbetalingsordningen og enkeltbetalingsordningen har mange fælles træk, herunder at betalingsrettigheder, der blev tildelt ved indførelsen af enkeltbetalingsordningen, fortsat består.

På baggrund af rådighed over betalingsrettigheder modtager landbrugeren et støttebeløb efter ansøgning herom, hvis landbrugeren opfylder visse betingelser. En landbrugers støttebeløb og betalingsrettigheder er formueaktiver, som blandt andet penge- og realkreditinstitutter kan søge sikkerhed i for mellemværender med landbrugeren. Støttebeløbet må holdes adskilt fra betalingsrettigheder, idet formueaktiverne i panteretlig henseende er uafhængige af hinanden.

Det er derfor centralt for blandt andet penge- og realkreditinstitutterne at foretage den relevante sikringsakt for derved at beskytte sin rettighed mod andre godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, ligesom det er centralt for landbrugere, at betalingsrettighederne som formueaktiv kan danne baggrund for sikkerhedsstillelse ved kreditbevillinger.

I *NaturErhvervstyrelsen* (nu Landbrugsstyrelsen), Brugerguide til overdragelse af betalingsrettigheder – ansøgningsåret 2016, s. 7, fremgik det, at *"En betalingsrettighed er en simpel fordring, som fx et pengeinstitut kan få pant i som sikkerhed for et lån. NaturErhvervstyrelsen kan på baggrund af en erklæring fra pantsætter og panthaver registrere pant i betalingsrettighederne."*

Hans Helge Beck Thomsen, professor emeritus ved Aarhus Universitet, afviste i TfL 2015.255 betalingsrettigheder som simple fordringer. Afvisningen er sket med rette, da betalingsrettigheder ingen skyldner har. Landbrugeren har ikke ret til et pengebeløb på baggrund af sine betalingsrettigheder. Landbrugsstyrelsen fortsatte imidlertid sin praksis om at registrere pant i betalingsrettigheder på baggrund af erklæringer fra pantsættere og panthavere. Denne praksis fortsatte, da det blev vurderet, at der var hjemmel til denne pantsætningsordning på finansloven.

Vestre Landsret afgjorde endeligt ved kendelse den 7. juli 2017 (FM 2017.134V), at registrering af pant i betalingsrettigheder hos Landbrugsstyrelsen ikke kan anses som den rette sikringsakt. Den relevante sikringsakt er derimod tinglysning i pantsætters personbog. Det mangeårige system, hvor Landbrugsstyrelsen modtog meddelelser om pantsætninger, gav derfor ikke en tilstrækkelig beskyttelse mod senere aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer.

Lovforslag om ændring af landbrugsstøtteleven

Landbrugsstyrelsen har erkendt, at der ikke er tilstrækkelig lovhjemmel – heller ikke på finansloven – til, at den relevante sikringsakt ved pantsætning af betalingsrettigheder er meddelelse til Landbrugsstyrelsen. Derfor har Landbrugsstyrelsen den 11. december fremsat lovforslag, hvor der gives den tilstrækkelige lovhjemmel til det tidligere system.

Hvis lovforslaget bliver vedtaget i sin nuværende form, bliver meddelelse til Miljø- og fødevarerministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen) fremadrettet den rette sikringsakt som beskyttelse mod senere godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer.

Landbrugsstyrelsens lovforslag medfører derudover, at betalingsrettigheder, hvori Landbrugsstyrelsen inden den 7. juli 2017 allerede har modtaget meddelelse om pantsætning, opnår beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, dog med respekt for betalingsrettigheder, der er tinglyste i personbogen efter den 7. juli 2017.

Lovforslaget medfører derfor, at Landbrugsstyrelsens registrering af pantsætninger, der er sket før den 7. juli 2017, opnår beskyttelse mod efterfølgende retsforfølgende kreditorer, herunder konkursboer.

EKS: Jens Hansen pantsætter sine betalingsrettigheder den 1. september 2016 til sin bank. Jens Hansens bank giver samme dag meddelelse til Landbrugsstyrelsen om pantsætningen. Den 1. marts 2017 indgiver foderstofforretningen konkursbegæring mod Jens Hansen, da han aldrig betaler sit udestående med foderstofforretningen. Det efterfølgende konkursbo skal – hvis lovforslaget bliver vedtaget i sin helhed – respektere noteringen hos Landbrugsstyrelsen.

Ved afsigelse af et konkursdekret ekstingverer boet ikke-sikrede rettigheder. Derfor tilhører alle ikke-tinglyste betalingsrettigheder, hvor pantsætteren er taget under konkursbehandling, skyldnerens konkursbo.

Lovforslaget indebærer derfor reelt lovgivning med tilbagevirkende kraft, som Landbrugsstyrelsen er opmærksom på. Det fremgår af lovforslagets side 10,

Det foreslås, at pant i betalingsrettigheder, hvor pantnaver før den 7. juli 2017 har givet meddelelse til Miljø- og fødevarerministeren om pantet, har opnået beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og mod retsforfølgning fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er givet til ministeren.

Landbrugsstyrelsen er bekendt med, at der foreligger verserende sager mellem adskillige pantnavere og konkursboer. Derfor indebærer lovforslaget en afskæring af domstolsprøvelse. Dette kan betegnes som singulær lovgivning eller administrativ lovgivning. Hertil har Hans Helge Beck Thomsen, professor emeritus ved Aarhus Universitet, anført i TfL2017.355, "Lovgivning med tilbagevirkende kraft er ikke anerkendt i dansk ret, og administrativ »lovgivning« er åbenbart grundlovsstridig. »...« Skal der tilvejebringes et særligt pantsætningssystem for betalingsrettigheder, må det ske ved Folketingets mellemkomst og uden tilbagevirkende kraft. Det byder såvel Grundloven om magtens tredeling som fru Justitia."

Nedenfor kommenteres der både på lovgivning med tilbagevirkende kraft, administrativ lovgivning og ekspropriation af konkursboernes ejendomsret.

Om lovgivning med tilbagevirkende kraft

Helt grundlæggende angår spørgsmålet om tilbagevirkende kraft, om og under hvilke omstændigheder lovgivning kan knytte retsvirkning til forhold, der går forud for dens kundgørelse. Dansk ret indeholder intet generelt forbud mod at vedtage lovgivning med tilbagevirkende kraft, og det er da også sket i praksis, navnlig på skatte- og afgiftsområdet. Det skal dog bemærkes, at skærpende strafbestemmelser ikke kan vedtages med tilbagevirkende kraft, jf. EMRK, art. 7 og straffeloven § 3.

Det må dog betegnes som dårlig lovgivningsskik at vedtage lovgivning med tilbagevirkende kraft, da samfundet bebyrdes med regler, der ikke med rimelighed kan opnås kendskab til.

Administrativ lovgivning

Det fremgår af princippet i grundlovens § 3, 3. pkt., at lovgiver ikke må vedtage lovgivning om konkrete retstvister, hvis det reelt afskærer en *ellers nærliggende domstolsprøvelse af et konkret retsspørgsmål*, jf. hertil Tvind-dommen (U.1999.841H), der omtales ganske kort nedenfor.

Undervisningsministeriet fremsatte i 1996 lovforslag om, at en række navngivne friskoler med tilknytning til skolesamvirket Tvind fremover skulle være helt afskåret fra at modtage statslige tilskud. Lovforslaget var motiveret af, at Rigsrevisionen og Undervisningsministeriet forinden mente at kunne dokumentere, at Tvind-skolerne havde indrettet sig i en omfattende koncerntstruktur, hvis formål var at føre penge ud af skoledriften. Undervisningsministeriet havde ifølge den dagældende lov hjemmel til administrativt at træffe afgørelse om stop for fremtidigt tilskud. Selvom en sådan hjemmel forelå, ønskede ministeriet spørgsmålet afgjort af Folketinget, dels fordi en afgørelse om stop for fremtidige tilskud ville betyde lukning af et stort antal skoler, dels fordi en administrativ afgørelse formentlig ville medføre et stort antal retssager, der ville kunne resultere i *store og mangeartede omkostninger for samfundet*. Endvidere var der tvivl om hjemlens udstrækning og begrebet *selveje* (det var efter dagældende lovgivning en betingelse for at modtage statstilskud, at friskolerne kunne anses for *selvejende institutioner*).

Folketinget vedtog derfor, at en række navngivne friskoler skulle været afskåret fra at modtage statsligt tilskud. Da spørgsmålet om Tvind-skolernes tilskudsberettigelse ikke blev afgjort administrativt, men derimod af lovgivningsmagten, afskar det konkret Tvind-skolernes mulighed for domstolsprøvelse, der ellers ville være mulig efter grundlovens § 63. Højesteret afgjorde, at lovgivningsmagten reelt havde ageret den dømmende magt, der afskar Tvind-skolerne en ellers nærliggende domstolsprøvelse af et konkret retsspørgsmål. Derfor var afskæringen af tilskud ugyldig ift. de navngivne skoler. Landbrugsstyrelsens lovforslag er ikke rettet mod navngivne personer eller virksomheder. Alligevel er Landbrugsstyrelsen på nuværende tidspunkt oplyst om de foreliggende konflikter mellem konkursboer og adskillige pengeinstitutter, der reelt bør afgøres ved domstol. Landbrugsstyrelsen forsøger at rette op på fortiden med den konsekvens, at de simple kreditorer må undvære penge, for at pengeinstitutterne kan beholde sine ugyldige pantsætninger i betalingsrettigheder. Det forekommer meget problematisk og på kanten af, hvad Grundloven tillader. Retstvister skal efter Grundlovens affattelse afgøres ved domstolene – ikke af lovgiver.

Selvom der ikke sker lovgivning mod navngivne konkursboer, kunne det lige så vel være tilfældet, da lovforslaget primært påvirker konkursboer negativt. Såfremt lovforslaget vedtages med nuværende udformning, må de adskillige konkursboer, hvis vigtigste opgave er at tjene boets kreditorer, være nødsaget til at anlægge retssag mod panthaver med påstand om, at panthaver skal anerkende konkursboets ejendomsret formelt og sørge for aflysning af pant i Landbrugsstyrelsens system. Der kan ikke være tvivl om, at lovgiver ikke kan ændre afgjorte eller verserende retssager.

Ekspropriation

I forlængelse af spørgsmålet om administrativ lovgivning skal det erindres, at boet allerede materielt har foretaget ekstinktion af panthavers ikke-sikrede rettigheder. Hertil skal det bemærkes, at ejendomsretten er ukrænkelig i henhold til Grundlovens § 73. Der er tre overordnede betingelser for beskyttelse efter Grundlovens § 73:

- 1) For det første skal indgrebet være rettet mod *ejendom*,
- 2) For det andet skal indgrebet have karakter af *afståelse* og
- 3) For det tredje skal indgrebet være rettet mod en *beskyttet ejer*.

Ejendom skal forstås i bred forstand, hvorfor også immaterielle formueaktiver som betalingsrettigheder er omfattet. Både juridiske og fysiske personer er omfattet af beskyttelseskredsen af Grundlovens § 73. Første og tredje betingelse er umiddelbart opfyldte.

Konkursboerne har som netop nævnt ekstingveret de ikke-sikrede betalingsrettigheder, hvorfor alle efterfølgende afståelser af ejendomsretten, som lovgiver vedtager, skal opfylde de almindelige betingelser om ekspropriation, herunder fuld erstatning fra lovgiver. Det må derfor vurderes, hvorvidt det kan karakteriseres som *afståelse*, hvis lovforslaget bliver vedtaget. Forinden lovforslagets vedtagelse vil der ingen gyldig panteret i betalingsrettigheder være ved efterfølgende konkursbehandling, medmindre der er sket tinglysning. Hvis lovforslaget vedtages, vil der blive givet en gyldig i panterettigheder i ellers frie betalingsrettigheder, hvor der er en igangværende eller afsluttet konkursbehandling. Ejendomsretten vil fortsat være hos konkursboet, og der sker dermed ikke en overførelse af ejendomsretten. Det er ikke kun klassiske tilfælde som overførelse af ejendomsret, der kan være omfattet af Grundlovens § 73.

Det er omvendt ikke alle begrænsninger i ejendomsretten, der kan betragtes som afståelse, da det er tilsigtet efter Grundlovens § 73, at lovgiver må have en vis adgang til at foretage erstatningsfrie reguleringer. Derfor må det f.eks. være erstatningsfri regulering, når der indføres regler for syn af motorkøretøjer.

Det taler imod ekspropriation efter Grundlovens 73, at der ikke sker en overførelse af ejendomsretten ved lovforslagets vedtagelse.

Det eneste, der vil være mere indgribende end at indrømme panthaver en fortrinsret til at søge sig fyldestgjort i sine ikke-sikrede betalingsrettigheder, vil være at overføre ejendomsretten over betalingsrettighederne til panthaver. Der er ikke tale om en begrænsning til at råde over en mindre del, f.eks.

indførelse af dyrkningsfrie bræmmer på 2 meter, men derimod mulighed for at overdrage betalingsrettighederne samt søge sig fyldestgjort i betalingsrettighedernes værdi. Landbrugere, i hvis landbrug der indføres dyrkningsfrie bræmmer på 2 meter, kan stadig søge sig fyldestgjorte i sine landbrug ved et salg. Der er derfor næppe tvivl om, at hvis lovforslaget vedtages, da kan dette ikke være en erstatningsfri regulering, men derimod ekpropriation, som lovgiver skal erstatte.

Bemærkninger om høringsfrist og høringsliste

Når lovforslaget i sig selv er problematisk og på kant med Grundloven, forekommer det usædvanligt, at høringsfristen alene rækker til den 18. december 2017, dvs. inden for en uge fra offentliggørelse. Endnu mere usædvanligt er det, at hverken Danske Advokater eller Certificerede Insolvensadvokater fremgår af høringslisten.

Det er derfor vanskeligt forståeligt og – efter min vurdering – kritisabelt, at så store interesseorganisationer i de foreliggende spørgsmål ikke gives en anledning til at kommentere på indholdet.

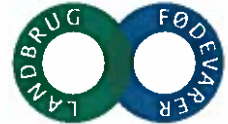
Opsummerende bemærkninger

Lovforslaget er som sådan sympatisk. Det vil være nemmere og billigere for landbruget, såfremt sikringsakten for pant i betalingsrettigheder kan ske til Landbrugsstyrelsen. Et gebyr for notering hos Landbrugsstyrelsen er økonomisk meget mindre byrdefuldt for landbrugeren, end at skulle betale en tinglysningsafgift. Lovforslaget kan derfor med rette få virkning i 2018 for fremtidige noteringer.

Det er dog problematisk og formentlig grundlovsstridigt at afgøre konkrete tvister mellem konkursboer og panthavere, der ikke har foretaget en relevant sikringsakt. Endvidere foretager lovgiver ved vedtagelse af lovforslaget begrænsninger i konkursboernes ejendomsret, hvilket må erstattes. Lovgiver må derfor opfordres til ikke at vedtage lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Med venlig hilsen

Jens Axel Kruchov
jk@stormadvokatfirma.dk

Landbrugsstyrelsen
j.nr. 17-1121-000002
Att.: direktebetalinger@lfst.dk

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringsvar – forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven (Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen)

Landbrug & Fødevarer vil indledningsvis gerne kvittere for, at ministeren og Landbrugsstyrelsen har udarbejdet et lovforslag, der har til formål at opretholde denunciation som rette sikringsakt ved pantsætning af EU-betalingsrettigheder.

Det er overordnet set positivt, og vi bakker derfor op om lovforslagets berettigelse og hensigt. Landbrugsstyrelsen har efter vores opfattelse fundet en løsning, der prøver at afbalancere hensynet til de nuværende registreringer efter det hidtidige system, de fremtidige registreringer ved anvendelse af det kommende It-registreringssystem samt dem, der har tinglyst iht. gældende ret efter landsrettens kendelse.

Generelle bemærkninger:

Som lovforslaget er udarbejdet vil den panttager, der måtte have tinglyst sin pant i betalingsrettigheder på et hvilket som helst tidspunkt forud for lovens ikrafttrædelse (og hvis efter den 7. juli 2017 tillige har givet meddelelse herom til Landbrugsstyrelsen inden for en frist) fortsat være beskyttet overfor den godtroende tredjemand. I det indbyrdes forhold mellem panttagerne vil den tinglyste panttager imidlertid fortrænge den godtroende panttager, der blot har meddelt sin pant til Landbrugsstyrelsen efter den hidtidige praksis, herunder ved betaling af gebyr.

Konsekvensen heraf er, at både nuværende og kommende panttagere kan ændre prioritetsrækkefølgen, hvis de er indstillet på at betale et tinglysningsgebyr før lovens ikrafttrædelse og efterfølgende give meddelelse herom til Landbrugsstyrelsen.

Landbrug & Fødevarer så gerne, at der allerede fra lovforslagets fremsættelse opnås fuld beskyttelse af de allerede foretagne registreringer i den indbyrdes trinrækkefølge også, idet det medgives, at dette ikke vil være uden lovtekniske udfordringer. Denne fremgangsmåde er blandt andet benyttet på det skatteretlige område.

Med lovforslaget lægges der op til en markant gebyrforhøjelse fra kr. 575 til kr. 2.250. Samtidig angives det, at lovforslaget medfører en samlet besparelse på kr. 1.625.000 årligt for erhvervet. En gebyrstigning på knap 400 procent er pr. definition ikke en besparelse.

Den i lovforslaget forudsatte præmis for udtrykket "besparelse" er uomtalt – nemlig at der kun meningsfyldt kan tales om besparelse set i forhold det alternativ, at man ikke fremsatte et lovforslag og i stedet henviste erhvervet til at afholde tinglysningsgebyr. Landbrug & Fødevarer anerkender, at

tinglysningssmodellen ikke er et bedre alternativ end den regulering via særbestemmelser i landbrugsstøtteleven, som der med lovforslaget lægges op til.

Gebyrstigningen kan imidlertid ikke legitimeres med, at alternativet ville være endnu dyrere, nemlig afholdelse af tinglysningssgebyr.

Der redegøres under de generelle bemærkninger for, at baggrunden for den påkrævede gebyrstigning er indførelse af et nyt It-system, der i henhold til Finansministeriets Budgetvejledning fra 2016 skal sikre en balance mellem indtægter og omkostninger over en 4-årig periode.

Forudsætningen herfor er dog ikke blot, at forholdet mellem indtægter og omkostninger *løbende skal overvåges*, som angivet i lovforslaget. Der skal i henhold til vejledningen tillige ske en årlig vurdering for at se, om der skal gennemføres justeringer i gebyret (herunder nedsættelse).

I lovforslaget er der ikke medtaget nærmere oplysninger om Landbrugsstyrelsens budgetplanlægning og investering i udvikling af et nyt system, etablering samt drift heraf. Det giver anledning til en vis undring, at It-systemet, tids- og investeringsmæssigt set, skal udvikles netop nu efter have fungeret upåklageligt for erhvervet i en årrække. Kendelsen fra Landsretten har intet med selve registreringssystemet at gøre.

Det må endvidere forventes, at der efter en opstarts- og indkøringsperiode således udelukkende vil være administrationsomkostninger forbundet med ordningen. Dermed bør gebyret alt andet lige kunne reduceres på et givent tidspunkt efter år 1.

Omtalen af betalingsrettigheder er ikke konsekvent. På lovforslagets side 2 og 5 og i høringsbrevet omtales betalingsrettigheder som "løsøre" og på side 7 i lovforslaget som "særlig formueaktiv". Det anbefales, at der anvendes en konsekvent terminologi.

Såvel bekendtgørelse som yderligere vejledningsmateriale i relation til håndtering af registreringssystemet imødeses snarligt efter lovens vedtagelse; for bekendtgørelsens vedkommende kunne der med fordel udsendes et udkast allerede på nuværende tidspunkt.

Konkrete bemærkninger:

Selve lovteksten i udkastet	
§ 2	Der skal tilføjes "den" inden "1. marts 2018", jf. Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter kap. 8 (pkt. 102).
De almindelige bemærkninger i udkastet	
Afsnit 3.1. Gældende ret (side 7) Vestre Landsret har dog ved kendelse af 7. juli 2017 slået fast, at i den konkrete sag kunne et ejerpantebrev med pant i betalingsrettigheder med en underpanthaver tinglyses ved Tinglysningssretten	Anvende den ordrette formulering fra kendelsen: <i>Vestre Landsret har ved kendelse den 7. juli 2017 fastslået, at der skulle ske tinglysning af</i>

	<p><i>et ejerpantebrev i betalingsrettigheder ejet af en landbruger og registreret hos Landbrugsstyrelsen med et investeringselskab som underpanthaver.</i></p>
<p>Afsnit 3.3. side 5, næstsidste afsnit, 1. sætning</p> <p>For så vidt angår pant i betalingsrettigheder, der er blevet tinglyst i perioden fra 7. juli til tidspunktet for lovens ikrafttræden 1. marts 2018.</p>	<p>Der bør stå "for lovens ikrafttræden den 1. marts 2018".</p>
<p>Afsnit 3.3., side 5, næstsidste afsnit</p>	<p>Det bør overvejes at angive fristen for at give meddelelse om tinglyst pant direkte i loven frem for i bekendtgørelsen.</p>
<p>Afsnit 3.3., side 6, 2. afsnit</p> <p>Der vil ikke blive fastsat regler, som betyder, at der vil blive opkrævet et gebyr for ministerens registrering af allerede tinglyste pantsætninger.</p>	<p>Der bør henvises til formuleringen af § 3a, stk. 4, sidste pkt., hvoraf fremgår, at der ikke vil blive opkrævet et beløb.</p>
<p>De specielle bemærkninger i udkastet</p>	
<p>§ 1 (side 9, 2. afsnit): God tro</p> <p>Ved iagttagelse af sikringsakten vil en panthaver opnå beskyttelse mod en aftaleerhverver, der i god tro indgår en aftale med pantsætter om de allerede pantsatte betalingsrettigheder. Det forudsættes, at aftaleerhververen er i god tro, såfremt han har forespurgt miljø- og fødevareministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen), hvorvidt de konkrete betalingsrettigheder er registreret som pantsatte.</p>	<p>Det bør præciseres, om god tro forudsætter, at man forinden har kontaktet Landbrugsstyrelsen, eller om det blot er et eksempel på, hvornår man i hvert fald er i god tro. Herunder skal det præciseres, om vurderingen af god tro følger de almindelige principper for god tro i andre tingsretlige situationer.</p> <p>Et eksempel kunne være, om man er i god tro, hvis man som panthaver får et udskrift af pantsætter fra Tast selv-service, der viser, at der ikke er registreret pant i betalingsrettighederne.</p>
<p>§ 1 (side 9, sidste afsnit, 2. sætning)</p> <p>Samtidig kan pantsætters kreditorer eller aftaleerhververe ved at kontakte Landbrugsstyrelsen få oplyst om pantsætters eller sælgers betalingsrettigheder er pantsatte og dermed om, at en efterfølgende pantsætning eller salg skal respektere allerede stiftet pant</p>	<p>Forslag til formulering:</p> <p>Samtidig kan pantsætters kreditorer eller aftaleerhververe ved at kontakte Landbrugsstyrelsen få oplyst om pantsætters eller sælgers betalingsrettigheder er pantsatte og dermed om, at en efterfølgende pantsætning eller salg skal respektere <u>en</u> allerede stiftet panteret.</p>

§ 1 (side 10) ad stk. 4.	Det bør udtrykkeligt fremgå, at den tinglyste panteret, uden meddelelse til ministeren inden for den fastsatte frist, ikke længere er beskyttet mod kreditorer og godtroende aftaleerhververe.
§ 1 (side 10) ad stk. 5. Derudover skal dokumentet være udstedt af indehaveren af den konkrete betalingsrettighed efter Landbrugsstyrelsens register over betalingsrettigheder eller som <u>bemyndiget til at råde over på indehaverens vegne</u>	Sætningen er uklart formuleret. Det foreslås præciseret, om der er tale om personer, som har fuldmagt på vegne landbrugeren i Tast-selv service, eller om en person, der er berettiget til at råde over betalingsrettigheden.

Landbrug & Fødevarer står naturligvis til rådighed for en fortsat glimrende dialog i denne sag.

Med venlig hilsen

Charlotte Bigum Lynæs
Chefjurist

Jura

Maria Skovager Østergaard
Chefkonsulent

Team EU

Landbrugsstyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Sendt til direktebetalinger@lfst.dk

Forslag til lov om ændring af Landbrugsstøtteloven

Landbrugsstyrelsen har 11. december 2017 sendt udkast til forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteloven (Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen) i høring.

Finans Danmark takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lovudkastet. Finans Danmark bakker op om intentionen om at bevare et velfungerende system for måden hvorpå der registreres pant i betalingsrettigheder, som har virket smidigt og effektivt, siden det blev indført i 2005.

Frem til 7. juli 2017 sikredes pant i betalingsrettigheder ved, at det blev noteret i Landbrugsstyrelsens register. Den 7. juli 2017 afgjorde Vestre Landsret en kendelse, hvorefter et ejerpantebrev med pant i betalingsrettigheder ikke skulle afvises fra tinglysning efter tinglysningslovens § 47.

Forslaget medfører, at pant i betalingsrettigheder også fremadrettet skal registreres hos Landbrugsstyrelsen, hvilket både er billigere og lettere for landbrugeren, end hvis pantet skal tinglyses. Pant i betalingsrettigheder er en del af pantsikkerheden bag landbrugerenes finansiering, og lovforslaget har derfor stor betydning for såvel landbruger som panthaver.

Finans Danmark ser positivt på overgangsreglerne, hvorefter pant i betalingsrettigheder, som er meddelt til Landbrugsstyrelsen før den 7. juli 2017, bevarer sin beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning med respekt af eventuelt tinglyst pant.

Reglen skåner landbrugeren for at skulle betale for en tinglysningsafgift for sikring af et pant, som han eller hun allerede har betalt for. En genregistrering vil desuden være en dyr og administrativt byrdefuld opgave. Overgangsreglerne skaber dermed tryghed for landbrugeren, der allerede er tilfreds med det velkendte system. Samtidig betrygges retssikkerheden for de panthavere, der har fulgt den hidtil gældende praksis for registrering af pant i betalingsrettigheder.

**FINANS
DANMARK**

Høringsvar

18. december 2017
Dok. nr. 576361-v1

Lovforslaget giver anledning til nogle få konkrete bemærkninger og forslag til præciseringer, som er beskrevet nedenfor.

Ad skøringstidspunktet

Det fremgår af forslaget til § 3a, stk. 1 og 3, at gamle og nye registrerede panter er sikret ved meddelelse til miljø- og fødevareministeren. Finans Danmark har noteret, at der er sket en ordlydsændring fra "notering" til "meddelelse".

Finans Danmark forudsætter, at der er sket en realitetsændring i forhold til, hvornår pantet opnår sikkerhed, idet det er tidspunktet for panthavers meddelelse til ministeren, der er afgørende for, hvornår pantet tidsmæssigt får retsvirkning.

Ad omstødelse

Med henblik på at sikre retstillingen kan det i lovbemærkningerne med fordel præciseres, at ved pant i betalingsrettigheder, hvor der før 7. juli 2017 er givet meddelelse til miljø- og fødevareministeren, er det denne meddelelse, som skal være foretaget uden unødigt ophold for ikke at kunne omstødes, jf. KL § 70, stk. 1, 1. pkt. I så fald vil retstillingen være klar fra start, og derved undgås omstødelssager mellem panthavere og konkursboer som følge af overgangsreglerne.

Ad "god tro"

I forlængelse af ordlyden til forslaget til § 3a, foreslår Finans Danmark, at det af bemærkningerne under punkt 3.3 in fine udtrykkeligt anføres, at beskyttelsen ikke kan gøres gældende overfor en anden *godtroende* panthaver, hvis rettigheder er blevet tinglyst efter tinglysningslovens § 47.

Ad dobbeltbetaling

Et mindre antal berørte har i perioden fra 7. juli 2017 til 13. september 2017 i god tro søgt at sikre sig ved notering hos Landbrugsstyrelsen. Der kan opstå spørgsmål om dobbeltbetaling, såfremt de opkræves et gebyr efter lovens ikrafttræden for at være sikret.

Såfremt høringsvaret giver anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står Finans Danmark naturligvis til rådighed og deltager gerne i en drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Emma Hach

Direkte: +45 3370 1288

Mail: eha@fida.dk

Høringsvar

13. SEPTEMBER 2017
10:25:44

Birgitte Stensgaard Madsen (LFST)

Fra: Direkte Betalinger (LFST)
Sendt: 12. december 2017 10:49
Til: Birgitte Stensgaard Madsen (LFST)
Emne: VS: Forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven er i offentlig høring

Venlig hilsen

Tina Sørensen
Kontorfuldmægtig | Direkte Betalinger
+45 61 88 79 53 | TINS@lfst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Landbrugs- og Fiskeristyrelsen | Nyropsgade 30, 1780 København V | Tlf.+45 33 95 80 00 | mail@lfst.dk | www.lfst.dk

Fra: Pernille Weile [<mailto:pw@danskevv.dk>]
Sendt: 12. december 2017 10:16
Til: Direkte Betalinger (LFST) <DirekteBetalinger@lfst.dk>
Cc: Allan Weirup <aw@danskevv.dk>; Robert Jensen <rj@danskevv.dk>
Emne: VS: Forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven er i offentlig høring

Danske Vandværker har modtaget forslag til ændring af landbrugsstøtteleven (pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen) i høring. Danske Vandværker skal oplyse, at man ikke har bemærkninger til det fremsendte

Med venlig hilsen

Pernille Weile
Juridisk rådgiver

Tlf. direkte 56 13 0206 | pw@danskevv.dk
Solrød Center 20C | 2680 Solrød Strand
www.danskevv.dk | info@danskevv.dk

Fra: Nils Esbern Bryndum (LFST) [<mailto:niesbr@lfst.dk>]
Sendt: 12. december 2017 08:48
Til: 3F <hoering@3f.dk>; Bæredygtigt Landbrug <info@baeredygtigtlandbrug.dk>; DAKOFO <info@dakofo.dk>; Danmarks Jægerforbund <post@jaegerne.dk>; Danmarks Naturfredningsforening <dn@dn.dk>; Danmarks Statistik <dst@dst.dk>; Dansk Land- og Strandjagtforening <post@dls-jagt.dk>; Dansk Biavlforening <dansk@biavl.dk>; Dansk Botanisk Forening <nbu@botaniskforening.dk>; Dansk Ornitologisk Forening <dof@dof.dk>; Danske Regioner <regioner@regioner.dk>; Danske Vandværker <info@danskevv.dk>; DANVA <danva@danva.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; Det Dyreetiske Råd <detdyreetiskeraad@mfv.dk>; Det Økologiske Råd <info@ecocouncil.dk>; Dyrenes Beskyttelse <br@dyrenesbeskyttelse.dk>; Energistyrelsen <ens@ens.dk>; Erhvervs- og Vækstministeriet <evm@evm.dk>; Erhvervsstyrelsen <erst@erst.dk>; Finans Danmark

<mail@finansdanmark.dk>; Finansministeriet <fm@fm.dk>; Forbrugerrådet Tænk <hoeringer@fbr.dk>; Foreningen for Biodynamisk Jordbrug <biodynamisk-forening@mail.tele.dk>; Friluftsrådet <hoeringspostkasse@friluftsradet.dk>; Hedeselskabet <info@hedeselskabet.dk>; HORESTA <hoering@horesta.dk>; Kommunernes Landsforening <kl@kl.dk>; Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen <kfst@kfst.dk>; KU - Natur- og Biovidenskabeligt Fakultet <science@science.ku.dk>; Københavns Universitet <hoeringer_og_indstillinger@adm.ku.dk>; Landboudom <info@landboudom.dk>; Landbrug & Fødevarer <hoering@lf.dk>; Landdistrikternes Fællesråd <mail@landdistrikterne.dk>; Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter <ldm@maelkeproducenter.dk>; Mejeriforeningen <info@meieri.dk>; NOAH <noah@noah.dk>; Sammenslutningen af Danske Småøer <sekretariatet@danske-smaaoer.dk>; SEGES <info@seges.dk>; SEGES Kvæg <lkn@seges.dk>; WWF <b.normander@wwf.dk>; Økologisk Landsforening <info@okologi.dk>; Aarhus Universitet DCE <dce@au.dk>

Emne: Forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven er i offentlig høring

Kære eksterne høringsparter

Landbrugsstyrelsen har sendt Forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven i høring.

Fristen for at komme med hørings svar er den 18. december 2017.

Høringen og materialet kan findes på Høringsportalen på nedenstående link:

<https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/61365>

Venlig hilsen

Nils Esbern Bryndum
Fuldmægtig | Direkte Betalinger
+45 25 23 83 70 | niesbr@lfst.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Landbrugs- og Fiskeristyrelsen | Nyropsgade 30, 1780 København V | Tlf.+45 33 95 80 00 | mail@lfst.dk | www.lfst.dk

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

Sendt til: direktebetalinger@lfst.dk
Cc: jm@jm.dk

18. december 2017

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2017-112-0816
Dok.nr. 455609
Sagsbehandler
Camilla Andersen
Direkte 3319 3211

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven (Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen) – jeres j.nr. 17-1121-000002

Ved e-mail af 12. december 2017 har Landbrugsstyrelsen anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Datatilsynet forudsætter, at persondataloven¹ og regler udstedt i medfør heraf, herunder sikkerhedsbekendtgørelsen², vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

Det bemærkes, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over eventuelle bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af lovudkastets § 3 a, stk. 5, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Datatilsynet skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at databeskyttelsesforordningen³ får virkning fra 25. maj 2018, og at persondataloven samtidig ophæves.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Camilla Andersen

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen
Nyropsgade 30
1780 København V

E-mail: direktebetalinger@lfst.dk

Veslerbrogade 22
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mailto:danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Den 21. december 2017

Dok.nr. D 2017 059223

**Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven
(Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen)**

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen har den 11. december 2017 (j.nr. 17-1121-000002) sendt udkast til forslag til lov om ændring af landbrugsstøtteleven (Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen) i høring med anmodning om bemærkninger senest den 18. december 2017.

Danske Advokater var ikke på høringslisten, men Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater har modtaget høringen den 14. december 2017.

Baggrunden for lovforslaget er, at Vestre Landsret den 7. juli 2017 i en sag anlagt mod Tinglysningsretten har afsagt kendelse om, at pant i betalingsrettigheder skal tinglyses for at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og kreditorer. Kendelsen er trykt i Ugeskrift for Retsvæsen som U.2017.3260V.

Lovforslaget har til formål at sikre, at den ordning vedrørende registrering af pant i betalingsrettigheder, som Miljø- og Fødevareministeriet har praktiseret hidtil, kan opretholdes.

Lovforslaget indebærer således, at pant i betalingsrettigheder skal meddeles til miljø- og fødevareministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning. Endvidere indeholder lovforslaget overgangsregler i konsekvens af Vestre Landsrets kendelse af 7. juli 2017.

Lovudkastet har været behandlet i bestyrelserne for Danske Insolvensadvokater og Danske Landbrugsadvokater, som fungerer som Danske Advokaters fagudvalg på området.

Danske Advokater har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
Vicedirektør
hhk@danskeadvokater.dk

